

Introducere cu sinceritate. Cioatele sunt multe și arborii din ce în ce mai subțiri... iar animalul sălbatic dârdâie pe versantul gol. În schimb au fost făcute multe pliante soft cu poze luate de pe net și au fost nenumărate simpozioane silvo-pastorale făcute de ONG. Nu căutăm vina, pentru că îi cunoaștem: 1. firmele exportatoare de cherestea & bușteni, 2. structurile guvernamentale și 3. societatea civilă care avea rolul să nu permită asta. Vulnerabilitatea sistemului este evidentă pe toate planurile. Zilele acestea s-a discutat enorm despre primele două entități, despre milioane de metri cubi de lemn tăiat ilegal, despre defrișări în arii protejate, despre sute de camioane care zilnic se adună la poarta fabricii de cherestea, despre șantaj al Guvernului practicat de “ambasada care trebuie” și controlare a stafiei-președintelui-din-umbră; dar cumva a fost uitată a 3-a dintre ele – societate civilă. Cu toate că și ea este parte din schema asta diabolică... doar că este moartă, muribundă, jalnică. De ce oare este așa?

“Societatea civilă” are o parte mai dezorganizată-haotică și o parte mai structurată-organizată; desigur, între cele două extreme, una a disipării totale, alta a mafiei-corporatiste-ONG există o multitudine de forme intermediare. Este frumos să le vezi în acțiune, spre exemplu cu ocazia turbulențelor legate de subiectul pădurilor – o societate civilă în interferențe cu diferitele caractere economico-politice care se ocupă de exploatarea resurselor, până la capăt. Cu ocazia unor astfel de turbulențe se poate cartea situația actuală a liniilor de forță, a grupărilor și interrelațiilor care de altfel sunt invizibile. De unde își trage seva câte o grupare, care este mobilul din straturi profunde ale indivizilor care o fac să funcționeze, care sunt limitările și șansele societății civile în ansamblul ei?

Care este imaginea generală? Se ajunge la invective, la agresiuni care mai de care, la atacuri politice dintre cele mai jingoase. Dar, oricum, ele nu sunt atacuri ale celor care doresc Protejarea Naturii față de cei care Devastează Pădurea... ci niște mafii se luptă între ele. Cu toate mijloacele posibile și imposibile, hienele sar unele la gâtul celorlalte. Auzi că zice careva deștept de jaful de miliarde de euro... oare cum a calculat valoarea ecosistemelor de pădure, a genofondului diferitelor specii căsăpite, cum a evaluat efectul pe termen lung a dezastrului ecologic și social produs de această mizerie? Cine este responsabil de catastrofa asta?

Partea neorganizată/ dezorganizată/ haotică este cea care se coagulează temporar, cu ocazia

unor evenimente de moment; omul ca individ, chiar dacă nu ar face ceva fizic în sensul unei demonstrații de forțe la care să participe, se poate implica și prin transmiterea unei idei în spațiul virtual, cu efect potențial de multiplicare în cascadă; pe baza unor share-uri pe facebook sau a unor petiții on-line se pot mobiliza oamenii să iasă în stradă. Problema cu această parte difuză și slab organizată a societății civile este că 1. ea este foarte volatilă, așa cum apare așa și dispare... de parcă nu a existat vreodată și 2. relativ ușor se poate să fie deturnată de profesioniștii-manipulării care se pun în față pentru a își promova agenda, cu aparenta susținere a maselor.

Partea organizată a societății civile are structuri mai mult sau mai puțin civile, mai mult sau mai puțin la cheremul diferitelor grupuri de interese. La modul ideal, structurile societății civile ar trebui să fie coagularea directă a elitelor intelectuale din cadrul populației umane din respectiv regiune. Când vezi realitatea, constăți că situația ONG-urilor deloc nu seamănă cu o stare ideală. Adică, ele sunt entități conjuncturale de mici dimensiuni, fără o prea mare putere de influență la nivel local, regional sau internațional... cel puțin în comparație cu forțele care le sunt opuse. ONG-urile sunt dependente financiar de structuri de finanțare care le dictează atât agenda, cât stilul de comportament... adică sunt cumva prinse în lesa structurilor birocratice de finanțare... mai concret la cheremul acestora. Pe lângă ONG-uri locale de dimensiuni foarte mici sau mici... există o prezență din ce în ce mai specială a unor ONG-uri de tip corporatist care au intrat în zonă. O analiză a acestora ar merita toată atenția.

Te poți întreba, ai lucra într-o asemenea organizație neguvernamentală corporatistă pentru bani și ceva experiență profesională? Hai să presupunem că dorești să te angajezi la un asemenea ONG. Cauți să vezi dacă au ceva job, care sunt condițiile, notezi când este dead-line-ul. În 23 mai spre exemplu. Regulile corporatiste implementate în sectorul societății civile fac necesară contactarea celor de la HR (human resources), și după analiza CV-urilor de către ceva comisie internă, interviuri Skype sau directe, negociere a salariului confidențial, eventual vei deveni o resursă umană a acelei organizații. Asta înseamnă că vei avea de implementat exact ceea ce îți este cerut în job-description, vei ajunge unealta aflată la cheremul organizației. Un fel de curvă sau un fel de mercenar... dacă ai formula dur & sincer. Pentru un începător în domeniu, dacă ai terminat nu demult ceva facultate și nu ai ce face, poate suna interesant... pentru o vreme. Prea mare libertate de expresie nu vei avea, deoarece brandul ONG-ului corporatist trebuie să fie apărat și nepătat: el trebuie să fie unul optimist, plin de reușite mondiale, care a rezolvat toate problemele, de la păduri la microhidrocentrale și va rezolva multe altele. Doar bani să aibă, că îți face pliante minunate cu ursul și simpozion cu primarii. Comunicarea se face profesionist, adică optimisto-naiv, fără formulări dure, fără cuvinte mai speciale care să încurce audiența. Așa se clădește edificiul imaginii publice, în spatele căruia sunt cutiuțe pline de angajații-sclavi. Interesant este de văzut cine și de unde decide ce anume poate să zică această parte profesionistă de „societatea civilă”: îți vei da seama că deciziile despre afirmațiile privind Carpații sunt luate undeva departe, spre exemplu în Austria. Comunicarea este

Scris de dr. Peter Lengyel
Miercuri, 13 Mai 2015 07:44 -

controlată la un mod brutal, marja de mișcare este redusă, iar fiecare manifestare publică a omului care reprezintă undeva organizația trebuie să aibă OK-ul șefului de deasupra lui. Un fel de structură piramidală de tip corporatist: spre exemplu, cel care se ocupă de microhidrocentrale nu poate să vorbească prea liber & sincer... ci îi este trasată linia... până unde are mandatul. Îți dai seama cam ce moarte a pasiunii, cam ce tâmpenie și plafonare înseamnă asta. Desigur, așa se menține cumva și orientarea și coerența entității respectivului ONG-corporație, dar prin acest stil se elimină aproape orice creativitate, orice libertate de expresie și gândire critică și se favorizează umplerea căsuțelor libere cu sclavi tineri care acceptă să scrie după dictare, care acceptă ca pentru 5 lei să se supună regulilor-corporatiste și a dictatului care vine de sus. Efectele sunt evidente. Nu poți tu să pui întrebări dure secretarului de stat pus de mafia pădurilor, nu poți tu să formulezi sincer în discuția cu careva mizerabil de ministru care nu înțelege cuvintele din limba lui, nu poți să pui punctul pe I, că nu se face. Pentru ce ai risca să strici relația de tovărășie, de cădășie, parteneriatul dintre ONG-un Corporație și Administrația Mafiotă... Pentru ce ai face asta... pentru ceva urși și copaci de nu se știe unde? Vezi, că riști să strici brandul, să moară fericirea!

ONG-ul de tip Corporație este un brand, un simbol, un nume cunoscut și arhicunoscut... World Wrestling Federation... un fel de franciză la fel ca MacDonalds bazat pe resurse umane locale dar are și secretele rețetelor de tip Coca-Cola... Care este problema cu o astfel de entitate? Seamănă cumva cu bilele de sticlă colorată date băștinașilor în schimbul aurului? Este oare un fel de poveste de succes care intră pe o piață, absoarbe masiv resursele iar după o vreme devine clar că este ceva apă colorată cu otravă? Este cumva un fel de control din exterior, din zone îndepărtate și ne-deslușibile... a deciziilor vitale pentru o societate civilă autentică și liberă? Sunt deciziile strategice la cheremul unor forțe-camuflate asupra cărora nimeni din zonă nu are nici un fel de viziune? Ce poți tu să cunoști despre deal-urile lor, despre înțelegerile și interesele lor... când nici măcar nu le bănuiești existența? Este un fel de "luare a feței" unui sector civil autentic-real-local, un fel de marginalizare și falimentare a acestuia... un fel de colonizare a locului până și din acest punct de vedere... te poți întreba eventual. Resursele financiare alocate unui sector de activitate în țara X pot să fie ușor preluate de o entitate de tip ong-corporatist, care rulează în diferite țări același tip de rețete de succes, aceleași proiecte, aceleași conferințe, aceleași pliante, aceleași subiecte reșapate an de an... și mai rău decât atât, controlate de departe. Pentru a nu avea bătaie e cap în plus, o astfel de entitate nu dorește să intre în conflict cu diferite centre de putere locală, niciodată nu critică nici un fel de guvern, nici nu se ia de careva fel de mafie politico-economică, ci poți avea chiar senzația că devine cumva parte din ea, atât de bună este simbioza. Îți poți imagina ca o singură astfel de organizație-corporatistă să aibă în țara X un număr de angajați mai mare decât tot restul sectorului civil de mediu din respectiva țară bananieră est-europeană? Are la dispoziția ei o mică armată disciplinată, controlată cu telecomanda: în numele ei decide cineva de departe ce anume se poate zice și ce nu se poate face? Fain! Oricum, subiectul este interesant.

AUTOR © dr. Peter Lengyel

PS. Hai să fiu sincer cu mine din nou, până la capăt, cu toate că nu e simplă situația; și nu zic că am neapărat eu și numai eu dreptate, că adevărul poate să se manifeste în mai multe planuri, depinde de interpretarea fiecăruia. Dar, un aspect este sigur, că cele afirmate aici sunt sincere, cam 100%.

SURSA:

[Peter Lengyel blog](#)